

MAGIA CREAȚIEI
PROIECT
REVISTĂ PRODUS PROIECT 2010-2015

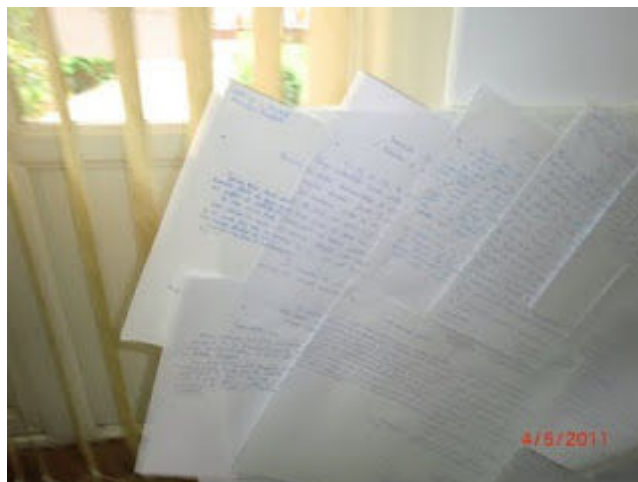
Școala Tudor Vladimirescu
Profesor Safta Alina
Elevii din cercul de literatură

2010-2011

Scrisori, eseuri pe tema educatiei

Participare la Festivalul C. V. Bănescu 2011

Titlul lucrării: Iarna magică
Numele și prenumele: Larisa Gușoi
Clasa: a V-a A

E iarăși iarnă!

**Se văd din cer ușor plutind,
Frumoșii fulgi de nea,
Cu dansul lor amețitor.
E iarăși iarnă!
Iar vântul rece adiind
Ușor pe fața mea,
Aducând miresme ce-amintesc
De noaptea Sfântă de Crăciun...
E iarăși iarnă!
E atâta magie!**

Titlul lucrării: Dis- de-dimineată
Numele și prenumele: Alexandru Mohora
Clasa: a V-a A

Dis- de-dimineată

**Dis- de-dimineată, totul părea un vis...
Zburam cu fluturii odată,
Prindeam fulgii mari de nea,
Doream să iau strălucirea...**

Am vrut să îmbrac omenirea
În mantia fericirii
Toată să fie pură,
Ca albul din natură,
În mijlocul iernii,
În magia zăpezii.

Titlul lucrării:

Numele și prenumele: Rodica Simionescu

Clasa: a V-a A

Iarna cu magia sa

Într-o noapte de iarnă,
Urmăream să iau strălucirea,
Unei stele argintii,
Ce de sus îmi zâmbea...
Luna ce dormea,
s-a trezit și ea,
și s-a prins în joc...
E atâta frumusețe!
Iarna cu magia sa,
Aduce bucuria.

Titlul lucrării: Vis de iarnă

Numele și prenumele: Iustin Safta

Clasa: a V-a A

Vis de iarnă

Iarna, îmbrăcată în sărbătoare,
Cu mantia-i strălucitoare,
Ne-ndeamnă să plutim ades
Cu dansul fulgilor de nea
Ca într-un vals încântător.
E atâta strălucire în jur!
E atâta alb,
Încât îți pare că visezi
Și ești captiv în lumea lor.
Un vis frumos, ești tu, iarnă,
O lume ca-n povești.

Desen realizat de Safta Iustin

Sunt copil

numele și prenumele elevului: Păun Sarah
clasa: a V-a

Școala *Tudor Vladimirescu*

numele și prenumele cadrului didactic: Alina Safta

Sunt copil

Și râd în soare!

Am o bucurie mare:

Să mă joc și să citesc,

Lumi întregi să-mi imaginez:

O planeta este o mână de ajutor,

Un zâmbet de copil este un univers,

O mângâiere a mamei este fericirea
de a o avea alături.

Culoare, explozie de trăiri,

Doar tu, copilărie,
Tu, numai tu le știi.
Sunt copil
Și lumea mea e-n sărbătoare.

Gând de copil

numele și prenumele elevului: Iustin Safta
clasa: a V-a
Școala *Tudor Vladimirescu*
numele și prenumele cadrului didactic: Alina Safta

Gând de copil

Mă gândesc că ziua de azi începe
Doar cu zâmbetul și fericirea mea.
Este bucuria de a fi copil
Lângă toate magicele jocuri...
Știu, uneori îmi contruiesc lumea mea,
Lume care nu este ca a ta...
O lume diferită
Privită de alții ciudată...
Îmi place să îmi desenez lumea mea
O fac în mii de colori,
Privesc floarea în zări
Soarele ce parcă îmi zâmbește
Toate mie îmi spun:
Fii fericit!

Nume și prenume elev: Safta Andrei Iustin
Denumirea lucrării:
Școala: Tudor Vladimirescu
Clasa: a V-a
Nume cadru didactic îndrumător: Safta Alina

Un singur surâs

Nu plânge, copile scump!
Păstrează-ți zâmbetul nevinovat,
Cât încă ești copil, lumea e a ta
Și tot ce-i frumos îți aparține...
Fiecare floare, adiere, rază de soare,
Îți mângâie copilăria.
Când un copil plânge,
O floare se ofilește,

O lume se prăbușește...
Și câtă tristețe...
E de-ajuns
Un singur surâs pur, nevinovat,
Un zâmbet de copil,
Și zarea strălucește
Aducând cu ea fericirea.
O fericire vie...
doar prin zâmbetul copilăriei.

Zâmbet de copil

De Safta Iustin

Razele soarelui îi scaldă caldă privire ce împrăștie în zare fericire. Copilul, parte din visul împlinit, dă aripi vieții, încununând ceea ce atinge prin puritate, naivitate. Un copil este ca o floare ce împrăștie parfumul și frumusețea.

Visul de copil construiește o lume a fericirii, speranței împlinite doar în jurul părinților, mamei și tatălui. Universul lui este cel al familiei. Lângă cei iubiți chipul lui emană fericire.

El construiește o lume a copilăriei pe care toți o iubim și în parte ne regăsim. În jurul lui, jocul, muzica, prind aripi. În jurul lui, totul este poveste, este magie: fiecare frunză pare o corabie, fiecare floare este o zână, izvorul este un târâm în care nu poți pătrunde ușor. Orice întâmplare pare o poveste. Copilul visează și în lumea lui stăpână este poezia, imaginația.

El pare că se luptă cu zmeii invizibili, zboară în zări cunoscute doar de el.

În lumea lui există doar bucurii și fericire, nu plânset, tristeți.

Soarele îi mângâie pletele de aur și îl răsfășă. Păsările, animalele, se simt fericite lângă copii pentru că ei emană iubire.

Lumea lor este o invitație eternă la fericire.

Safta Iustin

Școala Tudor Vladimirescu

Localitatea Târgoviște

Jud. Dâmbovița

Adresa: str. Basarabiei, Bl 3, Sc. B, et. 1 ap. 4, loc. Târgoviște, jud. Dâmbovița

Eternitate prin cuvinte

O eternitate în cuvinte,

**Versul eminescian,
 îmbrăcat în haina strălucirii,
 dezvăluie peste timp misterul existenței
 ascuns în fiecare apă, codru.
 Eminescu este steaua ce luminează un popor
 Prin poezie, sufletul vibrează,
 Visul colindă tărâmurile de vis,
 Speranțele noastre prind aripi.
 O eternitate prin cuvinte începe cu Eminescu
 Și pătrundem într-o lume de basm.**

Lansare de carte –Alexandru Ionescu
 Activitate literară- cerc de literatură, 2011, Biblioteca *Ion Heliade Rădulescu*

*Activități desfășurate în colaborare cu Biblioteca Ion Heliade Rădulescu
 Lansare de carte O. Soviagny*

Vizită la salonul de carte Biblioteca *Ion Heliade Rădulescu*

Activități în colaborare cu Biblioteca *Ion Heliade Rădulescu*.
Activitate literar-artistică, lansare de carte.

26 aprilie 2012-Cerc de literatură și știință
Coordonat de ECOMONDIA , București, prof. Alexandru Ionescu, în Școala Tudor
Vladimirescu

*LANSARE DE CARTE realizată de elevii din cercul de literatură coordonat de prof.
Safta Alina
Cercul de știință și literatură colaborează cu prof. Universitar Alexandru Ionescu –
ECOMONDIA*

Mesajul meu antidrog,

Privind în urmă, privind în viitor, ne întrebăm: sunt lucruri care ne fac rău? Pot eu schimba schimba cât de puțin lumea?

Un simplu cuvânt, un simplu gest poate să facă mult bine.

Drogurile sunt o provocare a timpului nostru, mulți le percep ca fiind „la modă”, dar sunt inconștienți deoarece ele ne fac mult rău.

O mai bună informare ar putea salva multe suflete, uneori neștiutoare, neinformate.

Ce înseamnă DROG? Poate D-înseamnă DEAD, decedat, R-rău, O, otravă, G, groază.

Se pune din nou întrebarea: ce sunt drogurile? Răspunsul este simplu: slăbiciunea, neștiința, teribilismul....Oamenii au nevoie de ajutor, trebuie să fim alături de cei slabi, cei care sunt gata să facă gesturi care îi vor costa viața.

Numai dacă suntem alături și încercăm să ajutăm pe cei care au căzut în această patimă, putem să pregătim drumul spre o lume mai bună.

Să spunem toți, să ne dăm mâna și să strigăm să ne audă toată lumea:

SPUNEȚI UN NU HOTĂRÂT DROGURILOR!

NU CREDEȚI CĂ VĂ FAC SĂ VĂ SIMȚIȚI BINE!

ELE SUNT DRUMUL CĂTRE MOARTE!

Safta Iustin
Clasa a V-a A
Școala Tudor Vladimirescu
Târgoviște
Prof. Safta Alina

Festival interjudețean de poezie

11 aprilie 2010-2011 3 aprilie 2011-2012

Ediția I, ediția a II-a în care este avizat de ISJ

Realizat în colaborare cu inspector de specialitate Anișoara Burlea, insp. Ofelia Tănase, Biblioteca Ion Heliade Rădulescu, Târgoviște, doamna Director Vădan Carmen și alte școli, instituții din județ

Vineri, 11 mai 2012, orele 14,30

**Biblioteca Județeană Dâmbovița
Fundatia Redarea Istoriei Târgoviște
ONG Ecomondia București**

vă invită la o

Masă rotundă

plină de discuții despre

o carte și

un autor

prof. dr. Alexandru IONESCU
membru al
Academiilor
de Știință din New
York, Illinois (USA),
Chișinău

Moderator:
jurist Virgil PĂUN

Inedit! În rolul unor critici literari, două eleve de la Școala Generală Tudor Vladimirescu (Cercul de Cultură, educație, civică și ecologie, coordonat de d-na **prof. Alina SAFTA)**

Alexandra IVAȘCU

Andreea VOICU

Articolul „L-am întâlnit pe Alighieri”

Alexandra Ivașcu

O incursiune în timp, o alegorică poveste a întâmplării, a evenimentului, a realului și religiosului, aduce în prim-plan autorul Alexandru Ionescu în capitolul „L-am întâlnit pe Alighieri”. O îmbinare armonioasă a elementelor reale și imaginare se creează prin alăturarea noțiunilor religioase Paradisul, Lucifer, Atotputernicului, diavolului, culturale- Ovidiu, Horațiu, Cicero, Seneca, Aristotel, Platon, Euclide și cele reale, terestre redată de enumerarea locurilor care au o frunusețe aparte.

Autorul găsește un prilej de a prezenta într-o manieră comică imaginea Paradisului, iadului, trecerea prin secole, prin istoria „relativ recentă a omenirii”.

O carte scrisă într-un limbaj accesibil, pare o poveste îmbrăcată într-o aură comică, dar cu accente grave uneori pentru că în permanență se face aluzie la aspecte ale realității.

Călătoria în cercuri pare o adevărată aventură și autorul captează atenția cititorului prin diversitatea ideilor transmise.

Amestecul de vis, realitate aduce un pus de valoare, dar și ideea de jurnal, însemnare a unor fapte, care devine obsesia autorului.

Capitolul se poate reduce la cele două enunțuri, care ajută la descifrarea mesajului:

„...și am depănat, spre neuitare, povestea lui Alighieri, cu gândul că trebuie să apărăm binele, pentru a păstra inocența atâtor mii și milioane de Rennate și Giminy.”

Sau „Și totuși, vai celor care nu înțeleg nimic, niciodată, nicăieri”.

„Obrăznicii și obraznici”

Autorul debutează cu o explicație care lămurește mesajul textului din capitolul „Obrăznicii și obraznici”, care după titlu indică tematica ce va fi abordată.

„Va fi o poveste cu măscărici lugubri, cu clovni siniștri și cu bufoni care întrstează...dar și cu multe frânturi din felul în care, de-a lungul timpului, s-au conturat caractere umane”.

Autorul redă metaforic esența obrăzniciei, care are ca sursă „lăcomie și dorința de dominare”.

Aducând în prim –plan aspecte neplăcute ale socialului, autorul îndeamnă la o adâncă reflecție: Oare obrăznicia, dacă aduce foloase este bună? Este vorba de o răsturnare a valorii?...dreptății?...pentru că se scrie în articol „Obrăznicia este pretutindeni, persuasivă...sugerează, impune, îndeamnă fără răgaz.”

Safta Iustin

Adevăruri care dor

Subcapitolul „În jurul lui mereu nerușinarea...”, are un început emoționant. Odată citit, îți impune parcă un moment de reflecție legat de valoarea creației. Timpul trece grăbit, aduce cu el valori, nonvalori percepute uneori corect sau greșit. Oameni de valoare apar în prim-plan sau dispar, lăsând în urma lor eternitatea creației. Timpul va fi cel care va face o adevărată selecție pentru că operele valoroase sunt menite eternității.

Am cunoscut, eu nu direct, ci prin părinți, oameni de valoare, adevărate personalități care au avut de suferit de pe urma unor regimuri. Am auzit doar despre ei, regret că nu i-am cunoscut, pentru că mi-au rămas acolo undeva cuvintele referitoare la ei. Oameni valoroși care au simțit durerea, suferința nu gloria care o meritau prin creațiile lor.

Autorul, Alexandru Ionescu debutează Capitolul „În jurul lui mereu nerușinarea...”, cu emoționantele cuvinte, care cred că pe mulți cei care le înțeleg îi fac să le cadă o lacrimă. „Am simțit totdeauna că moartea unui om de caracter , pe deasupra poet- prin structura și opera sa- este un moment de maximă tristețe, înconjurat cu scânteii ce par, uneori, adevărate pietre prețioase.

O definire metaforică a creației de valoare este cea dată de autorul Alexandru Ionescu „Dar îngemănarea ideală a unei personalități fără pată, cu un talent strălucitor, este atât de rară încât ne este frică, în permanență, să nu aflăm că pur și simplu ea nu există- lucru ce ar spori deznădejdea unei vieți căreia filosofii nu-i pot afla rostul. ”

O carte nu este altceva decât o invitație la reflecție, la acele valori eterne.Și, de aici, o invitația la lectură care se poate sintetiza în afirmația „Clike de gândire către eternitate...”

Mesajul meu antidrog,

Privind în urmă, privind în viitor, ne întrebăm: sunt lucruri care ne fac rău? Pot eu schimba schimba cât de puțin lumea?

Un simplu cuvânt, un simplu gest poate să facă mult bine.

Drogurile sunt o provocare a timpului nostru, mulți le percep ca fiind „la modă”, dar sunt inconștienți deoarece ele ne fac mult rău.

O mai bună informare ar putea salva multe suflete, uneori neștiutoare, neinformate.

Ce înseamnă DROG? Poate D-înseamnă DEAD, decedat, R-rău, O, otravă, G, groază.

Se pune din nou întrebarea: ce sunt drogurile? Răspunsul este simplu: slăbiciunea, neștiința, teribilismul....Oamenii au nevoie de ajutor, trebuie să fim alături de cei slabi, cei care sunt gata să facă gesturi care îi vor costa viața.

Numai dacă suntem alături și încercăm să ajutăm pe cei care au căzut în această patimă, putem să pregătim drumul spre o lume mai bună.

Să spunem toți, să ne dăm mâna și să strigăm să ne audă toată lumea:

SPUNEȚI UN NU HOTĂRÂT DROGURILOR!

NU CREDEȚI CĂ VĂ FAC SĂ VĂ SIMȚIȚI BINE!

ELE SUNT DRUMUL CĂTRE MOARTE!

Safta Iustin
Clasa a V-a A
Școala Tudor Vladimirescu
Târgoviște
Prof. Safta Alina

Descriere peisaj

În mijlocul naturii, în mijlocul pădurii, un loc fermecat plin de vietăți miraculoase ne atrage repetat. Acel loc pare o zână ca-n povești, o faptură minunată. Frunzele verzi și armonioase, fine și mărunte, seamănă cu pielea fină a zeităților naturii. Copacii înalți și foarte luminați, cu o coaroană a zeilor pe cap, cu frunzele mari și late, gingașe și foarte aromate, seamănă cu-un păr de neuitat, lung, fin și luminos. Perlele strălucitoare ca un soare, în apa limpede ca un cristal, strălucesc de zor, cu multă putere asemenea unor dinți ale Crăiesei Zăpezii făuriți de mâna îngerilor din înaltul Rai. Cercuri splendide de apă, rotunjoare ca un bănuț mititel, strălucitoare ca un soare și gingașe ca o zi de Paste. Par asemenea unor ochi, ochi care văd îngerii zburând pe cerul înstelat, printre miile de stele fabuloase, aripile care se mișcă silențios și armonios, din care cad scânteii mărețe din rubinul zeilor, iar un curcubeu splendid a 7 culori fenomenale, înfrumusețează peisajul plin de raze amoroase. Curcubeul este prea mărețul nas al peisajului zeesc, construit cu grijă de prea măritul nostru Tata și îndrăgit

cu foarte mult drag de către oamenii de pe pământ. Chipul acestui peisaj miraculos este însuși Mama Natură, cu pielea fină ca o infinitate de frunze gingașe, parul prea măreț asemenea unor copaci de neuitat, cu dinții albi și fabuloși asemenea unor perle într-o apă de povești, ochii par a fi o sută de banuți făcuți din apa lumilor, iar nasul este un curcubeu prea măreț la capătul căruia un spiriduș foarte mic și în același timp gingaș îți dă în dar o pungă de galbeni. Dar în discret fără a da de veste, chipul prea măritului nostru înger, are o nestemată, o nestemată mică mică asemenea unei mici alunițe îngrijite și minunate. Acest peisaj splendid fără defecte și prea multe calități, atât fizice cât și sufletești, ne este ca o mamă, o mamă care ne hranește sufletul abandonat de mireasma minunată a pădurii încarnate într-un singur chip de înger.